

Minister, at i den Form, § 1 har faaet, er den umoralsk og er den i Virkeligheden en Opfordring til daarlige Elementer om at benytte sig af den Straffrihed eller Lovlighed, der efter dette Forslag hæftes ved hele dette Forhold. Thi der er jo ingen Tvivl om, for at vende tilbage til det her omtalte Tilfælde, at hvis ti Forretningsdrivende af en bestemt Branche træffer en Prisaftale, hvad de jo altid vil have stor Fordel af, saa bliver de ved at presse Citronen, saa længe den kan presses; naar der saa ikke er mere i den, kan en af dem være saa durkdreven og udspekuleret, at han siger: Nu er det vist Tiden til at hoppe fra, og saa hopper han fra og fremstiller sig i offentlig Belysning som en Samfundets Velgører, der ikke vil være med til den skammelige Udplyndring af Befolkningen. Det skulde ikke undre mig, om et saadant Trick førte til, at han vakte almindelig Beundring i Modsætning til de ni andre tilbageblevne Skurke. Et Lovforslag, som tillader eller muliggør slikt, hviler paa et umoralsk Grundlag. Derfor forstaar jeg godt, at den højtærede Minister straks forlod § 1.

Naar den højtærede Minister nu om § 2 erklærer, at det er den stedlige Dommer, der skal kunne nedsætte Undersøgelseskommissionerne, maa jeg sige, at det er en Fremgangsmaade, som jeg ikke finder heldig og anbefalelsesværdig. Den højtærede Minister henviser til, at Socialdemokraterne i tidligere af dem indbragte Lovforslag vedrørende Priskontrol o. s. v. har foreslaaet Nedsættelse af Undersøgelseskommissioner. Men der er den meget store Forskel paa det, vi foreslog, og det, her foreslaas, at efter det her foreliggende vil man overlade det til en tilfældig Dommer at vælge de Personer, der skal foretage Undersøgelsen, medens vi havde ønsket, at det blev Rigsdagen, der skulde træffe Bestemmelse om, hvilke ansvarlige Personer der skulde foretage den. Det forekommer mig, at man ikke kan betro et saadant Hverv til Folk, der ikke er underkastet et vist Ansvar, men et saadant Ansvar er der ikke Tale om i det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til § 3 sagde Ministeren, at det er Misbrug fra Organisationernes Side, man vil til Livs, og Ministeren fortsatte med det samme, som han sagde i Indledningen, idet han erklærede, at han ikke er nogen Modstander af Organisationer, og at han erkender Nødvendigheden af Organisation. Men derved kommer den højtærede Minister i uhjælpelig Modsætning til Ordføreren for hans Parti; det ærede Medlem Hr. Pinstrup

vil jo ikke vedkende sig den Opfattelse, som er Ministerens. Den ærede Ordfører for Venstre udtalte i Gaar, at Landbruget kan ikke finde sig i Organisationer. Han sagde: Tænk, om vi skulde have Organisationer, der dikterede Strejke i Saatiden. Det er da ganske tydeligt, og det falder ogsaa i Traad med, hvad det ærede Medlem udtalte her i Dag, at Landbruget kan ikke finde sig i Organisationstvang. Jeg tror jo, at naar dette Lovforslag er, som det ærede Medlem siger, et rent Venstreforslag, saa ligger det i, at det er udarbejdet for at tilfredsstille de Standsfæller og Aandsfæller, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup har i dette Land. Det er i Virkeligheden Forslagets Hensigt, og denne Hensigt skjules kun daarligt i § 3. Det er derfor ikke meget værd, naar Ministeren udtaler sig saa frindsindet, som han gjorde med Hensyn til Spørgsmaalet Organisation, saa længe man ikke ved, hvem der har Magten i Partiet Venstre, om det er de saakaldte Pinstrupere eller den højtærede Minister. Det kan blive interessant at se, hvem der har Magten. Jeg er foreløbig tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup har en meget talrig Skare bag sig i det Parti, han tilhører, naar Talen er om et Spørgsmaal som det, vi drøfter her. Thi det er desværre en Kendsgerning, at den danske Bondestand, i alt Fald en stor Del af den, bliver stadig mere og mere konservativ, det gælder paa alle Omraader. De danske Bønder har taget Jorden fra Herremændene, de har erobret Fæstegaardene og alt, som laa under Herregaardene i gammel Tid, og neppe er de kommet i Besiddelse af denne Jord, før de værger den endnu mere fanatisk, end Herremændene gjorde i gamle Dage. Det ærede Medlem kommer her og er saa sjeleglad over, at Højesteret har fældet en streng Dom, der paaførte en Del Arbejdere Bøder paa over 100 000 Kr., og han kan tænke sig endnu værre Straffe, saasom Fængsel og andre voldsomme Straffemidler bragt i Anvendelse overfor Arbejdere, som nu søger at ernære sig ved at arbejde for de nuværende Indehavere af Jorden. Jeg maa derfor sige, at selv om det er glædeligt, at den højtærede Minister er af den Opfattelse, som han vedkender sig, er det tvivlsomt, hvor langt hans Magt rækker i det Parti, han tilhører. Der er i alt Fald sikkert indenfor det Parti meget afvigende Meninger om hele Spørgsmaalet. Den højtærede Minister siger, at Hensigten med disse Bestemmelser er ikke at ramme Arbejderne alene, tværtimod man vil ramme ligeligt baade Arbejdsgivere og Arbejdere; og naar